

Año XIII. Miércoles 22 de Mayo de 1872. Núm. 44.

BOLETIN ECLESIÁSTICO DEL OBISPADO DE OSMA.

Se publica en días indeterminados, en medio, uno ó mas pliegos. Cada tres de estos cuestan dos reales. Toda reclamación se dirigirá: *A la Secretaría de Cámara y Gobierno del Obispado de Osma.*

OBISPADO DE OSMA.

En el diploma de licencias para administrar el Sacramento de la Penitencia que se expide en este Obispado, se citan las Constituciones Pontificias *Universi Dominici gregis* De Gregorio XV, *Sacramentum Pœnitentiæ*, comprensiva y ampliativa de esta, de Benedicto XIV, *Apostolici muneric*, aclaratoria de la anterior del mismo Papa, y *Ubi primum* y *Apostolici Ministerii*, tambien del mismo, Pontifice. Suponiendo que una gran parte de los confesores no tienen el texto de estas Constituciones; y siendo preciso que las lean con atención y las observen con cuidado, como expresamente lo manda, respecto de las dos primeras, Benedicto XIV en el párrafo 6.º de la suya «*Sacramentum Pœnitentiæ*», hemos creido oportuno reimprimir íntegras las tres primeras, y los párrafos estritamente necesarios de las otras dos.

Burgo de Osma 14 de Mayo de 1872.

Pedro María, OBISPO DE OSMA.

Confirmatio et ampliatio Constitutionis Pii IV editae contra Sacerdotes in confessionibus sacramentalibus poenitentes ad turpia sollicitantes.

GREGORIUS PAPA NN.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universi Dominici gregis curam, quamquam imme- Proæmium.
titi, cælesti dispositione gerentes, sedulo invigilare
renemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur

immunis, multoque majori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod evangelica scripta nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliatur, et ad nihilum prosit ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Pontifices contra confessarios, sollicitantes addecessoribns nostris, quibusdam in locis provisum fuit turpia pœnitentes, ut impium ac nefandum scelus, quod non solum inter leges indixerunt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus, prætra confessarios, sollicitantes addecessoribns nostris, quibusdam in locis provisum fuit turpia pœnitentes, ut impium ac nefandum scelus, quod non solum inter christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis sacerdos, ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Pœnitentiæ sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, et ex cælesti medico infernalis beneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idecirco Nos ea, quæ his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providendum duximus.

Pius IV suamdem super edidit citam Constitutionem IV prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subiectis, videlicet:

“Pius Papa IV Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalensi-
“in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori gene-

Quidam sae*rali*. Cuius, sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accedentes, abutendo “pimus, diversi Sacerdotes in regnis Hispaniarum, atque etiam sacramento Pœnitentiæ, mulieres “in eorum civitatibus et dioecesibus curam animarum habentes, in actu confessio-“sive eam pro aliis exercentes aut alias audiendis confessionibus nis ad actus inho-“pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem ut nestos provocant “sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur:

“nec illi et, qui id instituit, Domino Deo et Salvatori nostro
“Jesu-Christo injuriam facere vereantur; mulieres videlicet pœnitentes ad actus in honestos, dum earum audiunt confessiones,
“alliciendo et provocando, seu allicere ei provocare tentando et
“procurando, ac loco earum per sacramentum hujusmodi Creatori nostro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas one-
“rando, et in manibus diaboli tradendo, in divinæ Majestatis
“offensam et animarum perniciem et christifidelium scandalum
“non modicum.

Contra quos ab Inquisitoribus pravit. haereticæ Pontifex. “§. 1. Nos, in animum inducere nequeantes quod qui de fide catholica recte sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis inquiri decernit abutantur aut illis injuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius

“eximia pietate, virtute atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, et mandamus quatenus per te, vel per alium seu alios à te deputandum seu depu-

«tandos, contra omnes et singulos sacerdotes dictorum regnorum, ac illarum civitatum et diocesum de praemissis quomodolibet diffamatos, tam saeculares, quam quorumvis, etiam exemptorum ac Sedi Apostolicæ immediate subjectorum. Ordinum regulares, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis et præminentiae existant, tam super praemissis, quam super fide catholica et quid de ea sentiant diligenter inquiras, et juxta facultatum tibi contra haereticos aut de haeresi quovis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam et tenorem procedas, ac culpabiles respectos, juxta excessum suorum qualitatem, prout juris fuerit punias, eos etiam, si et prout de jure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione, saecularis judicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ecclesiarum et monasteriorum, necnon Ordinum quorundam libet, quorum ipsi sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, scilicet quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis etiam motu proprio aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis, quibus omnibus, eorum tenores presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Ronæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die decimasexta aprilis, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, pontificatus nostri anno II.

§. 3. Igitur, ut litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, et ubique locorum inviolabiliter observentur, motu proprio et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium contra haereticam pravitatem generalium inquisitorum, præinsertas litteras hujusmodi, ac omnia et singula in eis contenta, apostolica auctoritate, tenore presentium, approbamus et confirmamus, illisque omnibus et singulis inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solum in prædictis Hispaniarum regnis, sed in quibusvis christiani orbis partibus firmiter et inviolabiliter observari præcipimus et mandamus.

§. 4. Ac præterea, ne in futurum de poena his delinquentibus imponenda, et de modo contra eosdem procedendi aliquo modo dubitari possit, statuimus, decernimus et declaramus, quod omnes et singuli sacerdotes, tam seculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectorum ordi-

Contrariis dero-
gat

Hic Pontifex il-
lam præcipit in-
violabiliter obser-
vari.

Immo plenius
contra hujusmodi
sollicitantes in
confessionibus et
earum occasione
disponit.

num, institutorum, societatum et congregationum regulares, cujuscumque dignitatis et præminentiae, a ut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad in honesta, sive inter se sive cum aliis quomodolibet perpetranda, in actu sacramentalis confessionis, sive antea vel post immediate, seu occasione vel prætextu confessionis hujusmodi etiam ipsa confessione non sequuta, sive extra occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocumque, ubi confessiones sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam electo simulantes ibidem confessiones audire, solicitare vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos et in honestos sermones sive tractatus habuerint, in officio sanctæ inquisitionis severissime, ut infra, puniantur. Et præterea omnes pravitatis hæreticæ inquisitores et locorum Ordinarios omnium regnorum, provinciarum, civitatum, dominiorum, et locorum universi orbis christiani, in suis quemque diœcessibus et territoriis, per has nostras litteras, etiam privative quoad omnes alios, specialiter ac perpetuo judices delegamus, ut super his contra prædictos, simul vel separatim, in omnibus prout in causis fidei (juxta sacrorum canonum formam nec non officii in quisitionis hujusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines et decreta) diligenter inquirant et procedant; et quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum qualitate et circumstantiis, suspensionis ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum et officiorum quorumcumque, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ et passivæ, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad trirèmes et carceres etiam in perpetuum, absque ulla spe gratiæ, pœnas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, curiæ sæculari puniendos tradant,

Cardinalibus inquisitoribus generalibus arbitrii tris S. R. E. Cardinalibus generalibus inquisitoribus um circa proba- (ne delictum tam enorme, et Ecclesiæ Dei tam pernicio-
tiones et pœnas concedit. sum, remaneat ob probationum defectum, impunitum,
cum difficilis sit probationis) testibus etiam singularibus concurrentibus, præsumptionibus, indiciis et

aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, et curiae seculari, ut præfertur, reum tradendum esse pronunciandi.

§. 6. Non obstantibus omnibus. quæ dictus præ- Obstantia tol-
decessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, luntur.
caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Mandantes omnibus confessariis, ut suos pœ- Confessarii sci-
nitentes, quos noverint fuisse ab aliis ut supra so- entes ab aliis pœ-
nilitatos, moneant de obligatione denunciandi solli- nitentes fuisse so-
licitantes, seu, ut præfertur, inquisitoribus, seu locorum llicitatos, mone-
Ordinariis prædictis: quod si hoc officium prætermi- ant eos, ut inqui-
serint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denun- citoibus vel Or-
ciandum confessarios sollicitantes seu tractantes ut Ordinariis denunci-
supra, iidem locorum Ordinarii et inquisitores illos pro- ent.
modo culpæ punire non negligant.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, Transumptis
etiam impressis, manu alicujus notarii publici subs- credendum.
criptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate eccl-
esiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in
judicio et extra ubique habeatur, quæ præsentibus ha-
beretur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 9. Quodque eadem præsentes litteræ seu il- Publicatio in
larum exempla ad valvas basilicarum S. Joannis La- Urbe omnes affi-
teranensis ac Principis Apostolorum de Urbe et in acie cit.
Campi Floræ affixæ omnes ita arctent et affiant, ac
si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Datum Romæ, apud S. Mariam Majorem, sub an-
nulo Piscatoris die XXX augusti MDCXXII, ponti-
ficatus nostri anno II.

INNOVANTUR

poenae aduersus confessarios, qui poenitentes ad turpia solicitant; cum præcepto hujusmodi de-
nunciandi, et reservationem absolutionis quoad calumniatores. Adimitur praeterea Saerdotibus
facultas Sacramentum Poenitentiae administrandi complicibus in peccato contra castitatem,
cum poenis etc.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

SACRAMENTUM Poenitentiae, quam secundam post ^{Exordium a fi-}ne instituti a D eo

Pœnitentiæ Sa-naufragium deperditæ gratiæ tabulam Sancti Patres
erant.

apte nuncuparunt. Nos licet immerentes ad universi
Dominici Gregis curam superna dispositione vocati,
omne studium et Pastoralem solicitudinem adhibere
tenemur, ne quod post amissam Baptismi innocentiam
datum est divina benignitate perfugium, per dœmo-
num fraudem, et hominum Dei beneficiis perverse u-
tentium malitiam, naufragis, ac miseris peccatoribus
luctuosum evadat exitium, et quod in salutem, et
curationem Animarum, a Deo, qui dives est in mi-
sericordia, institutum est, execribili scelestorum quo-
rumdam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem,
atque interitum vertatur.

Constitutio Gre- §. I. Dudum quidem a fel. recor Gregorio Papa
gor. XV. contra confessarios so-XV. Prædecessore Nostro per suas literas in forma
licitantes ad tur-Brevium sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
pia.

Declarationes
Congregationis
Sancti Officii.

Propositiones in MDCLXV. coram eo habita, inter alias ab Evangelica
hac materia dam- natæ ab Alexan-veritate, et Sanctorum Patrum doctrina alienas, et
dro VII.

Prædicta om-
nia confirmantur,
et innovantur.

mature perpendentes quanti momenti sit ad æternam
animarum salutem ea ubique exacte observari, et quanti
ad infirmas oves curandas, et decorem Sanctæ Eccle-
siæ Dei retinendum intersit, ne aliqui Sacerdotes Pœ-
nitentiæ Sacramento nefarie abutentes, pœnitentibus
pro curatione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce
serpentem, pro medicina venenum porrigant, sed animo
secum recolentes, se à Christo Domino Præsides, et
Judices animarum constitutos, ea sanctitate, quæ

sublimitati, ac dignitati munera convenit, tam venerandum Sacramentum administrent: Motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostra, præfatas literas hujusmodi, ac omnia et singula decreta prædicta ad illarum interpretationem, et declarationem emanata, Apostolica Auctoritate tenore præsentium approbamus et confirmamus, illisque omnibus, et singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; atque etiam, quatenus opus sit, denuo committimus, et mandamus omnibus hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, et Locorum Ordinariis omnium Regnum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, et Loco-singula in eisdem rum universi Orbis Christiani, in suis respectivis Diœcesibus, ut diligenter, omnique humano respectu postposito, inquirant, et procedant contra omnes, et singulos Sacerdotes tam sæculares, quam regulares quomodolibet exemptos, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectos, quorumcumque Ordinum, Institutorum, Societatum et Congregationum, et cujuscumque Dignitatis, et Præeminentiæ, aut quovis privilegio et indulto munitos, qui aliquem poenitentem, quæcumque persona illa sit, vel in actu Sacramentalis Confessionis, vel ante, vel immediate post Confessionem, vel occasione, aut prætextu Confessionis, vel etiam extra occasionem Confessionis in confessionali, sive in alio loco ad Confessiones audiendas destinato, aut electo, cum simulatione audiendi ibidem Confessionem, ad in honesta, et turpia solicitare vel provocare, sive verbis, sive signis, sive nutibus, sive tactu, sive per scripturam, aut tunc, aut post legendam, tentaverint, aut cum eis illicitos, et in honestos sermones, vel tractatus temerario ausu habuerint; et quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, et circunstantiis, severe animadvertant, per condignas poenas, juxta memoratam Gregorii Prædecessoris Nostri Constitutionem, quam hic de verbo ad verbum pro inserta haberi volumus: Dantes etiam, si opus sit, et rursus concedentes facultatem, ne delictum tam enorme, et Ecclesiæ Dei injuriosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, jam alias in præfata Constitutione tributam, procedendi cum testibus etiam singularibus, dummodo præsumptiones, indicia et alia

Cum præcepto
 Inquisitoribus, et
 Ordinariis ex-
 quendi omnia, et
 singula in eisdem
 contenta.

adminicula concurrant

Confessarii in-
jungant poeniten-
tibus ab aliis soli-
citas, ut solici-
tantes denun-
cient.

§. 2. Meminerint præterea omnes, et singuli Sa-
cerdotes ad confessiones audiendas constituti, teneri se,
ac obligari, suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab
aliis, ut supra, solicitatos, sedulo monere, juxta ocur-
rentium casum circumstantias, de obligatione denun-
ciandi Inquisitoribus, sive Locorum Ordinariis præ-
dictis, personam, quæ solicitationem commiserit, etiam-
si Sacerdos sit, qui jurisdictione ad absolutionem va-
lide impertiendam careat, aut solicitatio inter confes-
sarium et pœnitentem mutua fuerit, sive solicitationi
pœnitens consenserit, sive consensum minime præsti-
terit, vel longum tempus post ipsam solicitationem jam
effluxerit, aut solicitatio à confessario, non pro se ipso,
sed pro alia persona peracta fuerit. Caveant insuper
solutionem nisi diligenter confessarii, ne pœnitentibus, quos noverint
paruerint, aut pa-
rere promiserint. jam ab alio solicitatos, sacramentalem absolutionem
impertiant, nisi prius denunciationem prædictam ad
effectum perducentes, delinquentem indicaverint com-
petenti Judici, vel saltem se, cum primum poterunt,
delatuos spondeant, ac promittant.

Calumniatores extra mortis articulum privan-
tibus, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna causa
tur beneficio ab commoti, vel aliorum impiis suasionibus, aut promissis,
solutionis, quæ Summo Pontifici aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati,
reservatur.

§. 3. Et quoniam improbi quidam homines reperi-
untur, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna causa
tur beneficio ab commoti, vel aliorum impiis suasionibus, aut promissis,
solutionis, quæ Summo Pontifici aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati,
reservatur. tremendo Æni judicio posthabito, et Ecclesiæ auctoritate
contempta, innoxios Sacerdotes apud Ecclesiasticos
Judices falso solicitationis insimulant: ut igitur tam
nefaria andacia, et tam detestabile facinus metu mag-
nitudinis pœnæ coerceatur, quæcumque persona, quæ
execribili hujusmodi flagitio se inquinaverit, vel per se
ipsam innocentes confessarios impie calumniando, vel
sceleste procurando, ut id ab aliis fiat, à quocumque
Sacerdote quovis privilegio, auctoritate, et dignitate
munito, præterquam à Nobis, Nostrisque Successori-
bus, nisi in fine vitæ, et excepto mortis articulo, spe
absolutionis obtinendæ, quam Nobis, et Successoribus
prædictis reservamus, perpetuo careat.

Providentia
Pontificis ulterius
extenditur.

§. 4. Demum magnopere cupientes a Sacerdotalis
judicii, et sacri tribunalis sanctitate omnem turpitudinis
occasionem, et Sacramentorum contemptum et Ecclesiæ
injuriam longe submoveare, et tam exitiosa hujusmodi

mala prorsus eliminare, et quantum in Domino possu-
mus, animarum periculis occurtere, quas sacrilegi qui-
dam, dæmonis potius quam Dei ministri, loco eas per
Sacramentum Creatori suo, ac nostro reconciliandi,
majori peccatorum mole onerantes, in profundum ini-
quitatis barathrum nefarie submergunt, nonnullorum
Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalium, et aliquorum in Theologia Ma-
gistrorum consilio desuper adhibito, accendentibus quo-
que iteratis plurium Episcoporum supplicationibus, hac
Nostra in perpetuum valitura sanctione, quemadmodum
á pluribus Episcopis per Synodales suas Constitutio-
nes jam factum esse novimus, omnibus, et singulis
Sacerdotibus, tam sæcularibus, quam regularibus cu-
juscumque Ordinis, ac Dignitatis, tametsi alioquin excipiendi confes-
ad confessiones excipendas approbatis, et quovis pri-
vilegio, et indulto, etiam speciali expressione, et extra casum ex-
specialissima nota, et mentione digno suffultis, Au-
toritate Apostolica et Nostræ Potestatis plenitudine
interdicimus, et prohibemus, ne aliquis eorum, extra
casum extremæ necessitatis, nimirum in ipsius mortis
articulo, et deficiente tunc quocumque alio Sacerdote,
qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sa-
cramentalem personæ complicis in peccato turpi, atque
inhonesto, contra sextum Decalogi præceptum com-
misso, excipere audeat, sublata propterea illi ipso jure
quacumque auctoritate et jurisdictione ad qualemcum-
que personam ab hujusmodi culpa absolvendam; adeo
quidem, ut absolutio, si quam impertierit, nulla, at-
que irrita omnino sit, tamquam impertita a Sacer-
nitis. Sub poena nu-
llitatis absolutio-
nem.

dote, qui jurisdictione, ac facultate ad valide ab-
solvendum necessaria privatus existit, quam ei per
præsentes has Nostras adimere intendimus; et nihi-
lominus, si quis Confessarius secus facere ausus fue-
rit, majoris quoque excommunicationis pœnam, a qua Et excommuni-
cationis ipso facto
incurrendæ, et
Summo Pontifici
reservatæ.

absolvendi potestatem Nobis solis, Nostrisque Suc-
cessoribus dumtaxat reservamus, ipso facto incurrat.

§. 5. Declarantes etiam, et decernentes, quod nec
etiam in vim cujuscumque Iubilæi aut etiam Bullæ Jubilæi etc.
quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cujus-
libet Indulti, confessionem dicti complicis hujusmodi
quisquam valeat excipere, eique sacramentalem ab-

solutionem elargiri; cum ad hunc effectum et in hoc casu, nullus confessarius, utpote qui in hujusmodi peccati, et pœnitentis genere, jurisdictione, ut præfertur, careat, et absolvendi facultate a Nobis privatus existat, habendas sit pro confessario legitimo et approbato. Cum derogationibus necessariis, et opportunis.

Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quæ nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilæi Universalis, et plenarii, nec non quibusvis ecclesiarum, et monasteriorum, et Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, et innovatis; quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dispositio præsentium Confessorum inculcanda. Locorum Ordinarii, tam præsentes, quam futuri pro tempore existentes, in approbatione confessariorum, tam prædictam Constitutionem Gregorii Prædecessoris, quam præsentem hanc nostram, ab omnibus Sacerdotibus approbandis attente legi, et accurate observari current, moneantque eos in Domino, atque hortentur ut Sacrum Ministerium ipsum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, judicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, et Dispensatores Mysteriorum Dei. Memores præterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque Aeterni Sacerdotis, qui sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit inmaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi. Sedulo igitur studeant diligenterque caveant, ne quærentibus, et pulsantibus eorum culpa Cœlum claudatur; ne deperditæ oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur; ne prodigi filii egentes et sauci, ad cælestem Patrem revertentes, nefaria eorum im-

probitate, gravioribus peccatorum vulneribus, dum ad-huc in via sunt, confodianter.

§. 7. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, et Basilicæ fides Principis Apostolorum, necnon Cancelariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, et publicari, sicque publicatas, et affixas, omnes et singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, et afficere, ac si unicuique eorum nominatim, et personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibetur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpsit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo cuadragesimo primo, kalendis Junii, Pontificatus Nostri anno I.

Sanctio.

Dat. die 1. Jun-
1741.*X. Sub—Datarius**Pro D. Card. Passioneo**Cajetanus Amatus**VISA DE CURIA.*

N. Antonellus. J. B. Eugenius.

Loco ♫ Plumbi.

*Registrata in Secretaria Brevium,**Publicata die XVII ejusdem mensis et anni.*

DECLARATIO

Super Constitutione, quæ iincipit: SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ adversus solicitantes, anno MDC.
CXLI edita.

BENEDICTUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis sollicitudo pro recta ecclæsiasticarum rerum sacrarum pura illibataque penitus administratione legum intelligentia.

APØSTOLICI muneres partes in procuranda præcipue severitate, ut ab ecclesiasticis quibusque Ministris sancta sancte tractentur, quantum cum Domino possumus, providere studemus; verum etiam leges ipsas, ne forte sinistris interpretationibus in alterutram extremam partem, aut immoderati rigoris, aut detestabilis laxitatis. perperam detorqueantur, opportune communire ac roborare pro earumdem tuendo vigore, cum occasio poposcerit, non prætermittimus.

Dubia excitata supersensu Constitutionem, cuius initium est *Sacramentum Pœnitentiæ*, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, kalendis Junii Pontificatus Nostri anno primo editam, omnibus et singulis Sacerdotibus tam sacerdotalibus, quam regularibus interdixerimus, et prohibuerimus, ne aliquis eorum, extra casum extremæ necessitatis, nimirum in ipsius mortis articulo, et deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui confessarii munus obire possit, confessionem sacramentalem personæ & complicis in peccato turpi atque in honesto, contra sextum Decalogi præceptum commisso, excipere auderet, ita ut absolutio, si quam impertivisset, nulla, atque irrita omnino esset, tamquam impertita à Sacerdote, qui jurisdictione, et facultate ad valide absolvendum necessaria, ipsi per Nos vigore ejusdem Constitutionis adempta, privatus existeret, et alias prout in memorata Constitutione cuius tenorem præsentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberior dicitur contineri. Cum Nos subinde super ea dictæ Constitutionis parte, quæ mortis articulum respicit, dubitationes

quasdam exortas fuisse acceperimus, quarum resolutionem privato cujusque judicio relinquendam minime existimamus, ne lex incertis conjecturis et opinionibus jactata, in sensus a mente Nostra alienos forsitan distrahat, ejusque vigor paulatim largueat atque enervetur.

§. 2. Hinc est, quod Nos omnem dubitandi rationem, quantum cum Domino possumus, de medio aufer-^{Constitutio confirmatur in omnibus.}

re cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, et matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Constitutionem Nostram cum omnibus et singulis in ea contentis tenore præsentium, quatenus opus sit, confirmamus, illamque integre, penitus, et omnino, atque ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quandcumque spectabit, inviolabiliter, et inconcusse observari præcipimus, et mandamus. Præterea, habita super his cum Venerabili Fratre Nostro Vincentio, Episcopo Prænestino, S. R. E. Cardinali Petra nuncupato, Pœnitentiario Nostro Majori ac dilectis filiis Oficii Pœnitentiariæ Apostolicæ Ministris, qui rem jussu Nostro mature perpenderunt, deliberatione, motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus, edicimus ac declaramus, eadem Constitutione singulis, ut supra, Sacerdotibus, quemadmodum interdictum non est in mortis articulo personam in prædicto turpi peccato complicem confitentem audire, atque ab hujusmodi quoque culpa rite contritam absolvere, deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui confessarii munus obire possit, ita interdici re ipsa etad prohibitionem prohiberi prædicto modo tunc audire et absolvere, ut in articulo mortis, si aliis aliquis Sacerdos non defuerit, etiamsi forte is-^{Præsertim quoque etiam articulo mortis, ubi alius Sacerdos haberi possit.}

te aliis simplex tantummodo Sacerdos fuerit, sive alias ad confessiones audiendas non approbatus, possit nihilominus ipse Sacerdos simplex confessionem excipere ac absolutionem impertiri.

§. 3. Porro, si casus urgentis qualitas, et concur-^{Prohibitio remittitur si adsit infamia aut scandali impericulum.}

rentes circumstantiae, quæ vitari non possint, ejusmodi mihi aut scandali fuerint, ut aliis Sacerdos ad audiendam constitutæ impericulum.

dicto articulo personæ confessionem vocari, aut accedere, sine gravi aliqua exoritura infamia vel scandalo, nequeat; tunc alium Sacerdotem perinde haberi, censeri posse, ac si revera abesset, atque deficeret,

ac proinde in eo rerum statu, non prohiberi socio criminis Sacerdoti absolutionem pœnitenti ab eo quoque crimen impertiri. Sciat autem complex ejusmodi Sacerdos, et serio animadvertis, fore se re ipsa coram Deo, qui irriteri non potest, reum gravis adversus prædictam nostram Constitutionem inobedientiæ, latisque in ea pœnis obnoxium, si prædictæ infamiæ, aut scandali pericula sibi ultro ipse configat, ubi nou sunt: imo intelligat teneri se graviter hujusmodi pericula, quantum in se erit, antevertere, vel removere, opportunis adhibitis mediis, unde fiat, ut alteri cuivis Sacerdoti locus pateat illus confessionis, absque ullius infamia vel scandalo, audiendæ. Ita enim ipsum teneri vigore memoratæ nostræ Constitutionis declaramus; et nunc quoque ita ipsi faciendum esse districte mandamus et præcipimus.

Quod tamen præverti, aut a moveri, jubetur.

Contravent. nihilominus in art. mortis valid. ab solvunt. § 4. Quod si idem Sacerdos aut quovis modo sese nulla gravi necessitate compulsus ingesserit, aut, ubi infamiæ vel scandali periculum timetur, si alterius Sacerdotis opera requirenda sit, ipse ad id periculum averendum congrua mediæ adhibere de industria neglexerit, atque ita personæ in dicto crimen complicis, eoque in articulo, ut præfertur, constitutæ sacramentalem confessionem excipere, ab eoque criminis absolutionem largiri, nulla, sicut præmittitur, necessaria causa cogente, præsumpserit; quamvis hujusmodi absolutio valida futura sit, dummodo ex parte pœnitentis dispositiones à Christo Domino ad Sacramenti Pœnitentiæ valorem requisitæ non defuerint; non intendimus enim pro formidando mortis articulo eidem Sacerdoti, quantumvis indigno, necessariam jurisdictionem auferre, ne hac ipsa occasione aliquis pereat: nihilominus Sacerdos ipse violatae ausu ejusmodi temerario legis pœnas nequacensuras in Constit. latas incurruunt.

Sed pœnas et violatae ausu ejusmodi temerario legis pœnas nequacensuras in Constit. latas incurruunt. quam effugiet; ac propterea latam in dicta Constitutione majorem excommunicationem, eodemque plane modo, quo ibidem decernitur, Nobis et huic Sanctæ Sedis reservatam incurret, prout illum eo ipso incurrere declaramus, volumus atque statuimus. Non obstantibus omnibus et sigulis illis, quæ in præfata nostra Constitutione voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium e. § 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium

Literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, tri-
manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo per-
sonæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem
prorsus fides in judicio et extra illud ubique locorum
habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent
exhibitæ, vel ostensæ,
et Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die 8. Februarii 1745, Pontificatus Nostri
nano V.

D. Cardinalis Passioneus.

LITERÆ

jam editæ adversus confessarios exquirentes a pœnitentibus complicum nomina, confirmantur et
pœnæ in delinquentes statuuntur, cum præsinitione ordinis procedendi in hujusmodi causis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad futuram rei memoriam.

Ubi primum de perversa quadam, et absurdâ praxi Delatus alias in
in Sacramento Pœnitentiæ administrando apud non-nitentiæ abusus.
nullos confessarios in Portugalliæ, et Algarbiorum Reg-
nis introduci cæpta, non sine animi Nostri dolore, nun-
tium accepimus, ... prætermittere
non potuimus, quin continuo datis ad Venerabiles Fra-
tres eorumdem Regnum, ac Ditionum Archiepisco- Literis Sanctis-
pos, et Episcopos Apostolicis Nostris Literis, remedium simi Domini, quæ
nascenti malo quam promptissime adhiberemus. Earum reprobatus fuerat.
vero Literarum . . . . . hic tenor erat:

“BENEDICTUS PAPA XIV.

“Venerabiles Fratres, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

“Suprema omnium Ecclesiarum solicitude, et Divina Jesu-
christi omniū Pastorum Principis cuius vices plane imme-
rentes gerimus, charitas assidue urget Nos ut pro commissa
divinitus imbecillitati Nostræ universi Dominici gregis cura
semper advigilantes, periculis animarum, sicuti forte super-
impenderint, per omnes christiani Orbis Populos ac Nationes
opportune, quantum cum Domino possumus, occurramus, at-
que iis præcipue Regnis et Locis peculiari quodam Apostolicæ
Nostræ charitatis studio autoritatisque providentia consulamus,
in quibus, cum Fides, Religio, Pietas quam maxime floreant,

Relati abusus
expositio.

“callidus humani generis hostis nocere filiibus dum aperto
“bello desperat, per insidias molitur, in Angelum scilicet sese
“lucis transfigurans, et ementita boni specie incautis illudens;
“qua ex arte non minora saepe animarum detrimenta, quam ex
“aggressione manifesta, esse proventura nequissimus veterator
“confidit. In harum autem fraudum numero computamus, quod
“in florentissimis Portugalliae et Algarbiorum Regnis et Ditioni-
“bus, quibus Vos Antistites summa cum sacerdotalis virtute
“vestræ commendatione præsidentis, et quibus pro singulari erga
“Catholicam Ecclesiam, atque Apostolicam hanc Sanctam Se-
“dem observantia meritæ debentur laudes, nuper evenisse non
“sine ingenti animi nostri dolore cognovimus. Pervenit enim
“haud ita pridem ad aures Nostras non ullos istarum parti-
“um confessarios salva zeli imagine seduci se passos, sed
“a zelo secundum scientiam longe aberrantes, perversam quam-
“dam et perniciosa praxim in audiendis Christifidelium confes-
“sionibus, et in saluberrimo Pœnitentiæ Sacramento adminis-
“trando, invehere atque introducere cœpisse; ut videlicet, si
“forte in pœnitentes incidissent socium criminis habentes, ab
“iisdem pœnitentibus socii hujusmodi, seu complicis nomen pa-
“ssim exquirerent; atque ad illud sibi revelandum non inducere
“modo suadendo conarentur, sed quod detestabilius est, de-
“nuntiata quoque, nisi revelarent, absolutionis sacramentalis
“negatione, prorsus adigerent, atque compellere; immo etiam
“complicis ejusdem nedium nomen sed habitationis insuper
“locum, sibi exigenter designari. Quam illi quidem intoleran-
“dam imprudentiam tum procurandæ complicis correctionis,
“aliorumque bonorum colligendorum specioso pretextu colora-
“re, tum emendicatis quibusdam Doctorum opinionibus defen-
“dere non dubitarent; cum revera opiniones hujusmodi vel fal-
“sas, et erroneas sequendo, vel veras, et sanas male applicando,
“perniciem tan suis, quam pœnitentium animabus consiscerent;
“ac sese præterea plurium gravium damnum, quæ inde fa-
“cile consecutra fore prævidere debuerant, reos coram Deo
“æterno Iudice constituerent. Et vero jam secuta fuisse multa
“ejusmodi damna infelici experientia compertum est: Nec fieri
“potuit quin ea de causa et oblocutiones, et scandala, et
“non Ministrorum tantum, sed sacri etiam ipsius ministerii
“odium, et animarum ingens conturbatio in Populo fidei ex-
“orta sint. Tristia Nos haec nuntia cum accepimus, simul
“audivimus contra exitialem hujusmodi abusum protinus jus-
“ta indignatione pro numere suo commotos fuisse dilectos
“Filios Nostros Santæ Romanæ Ecclesiae Cardinales Nunum
Inquisitoris et “a Cumba, in iisdem Portugalliae et Algarbiorum Regnis Ge-
Patriarchæ solici-“neralem Inquisitorem, et Thomam de Almeyda Patriarcham
tudes.
“Lisbonensem; atque utrumque solicite gliscenti malo com-
“pescendo, atque eradicando adlaborasse. Nos autem, ne in
“tam gravi animarum discrimine ulla ex parte Apostolico Nos-
“tro Ministerio deesse videamur, neve mentem hac super re
“Nostram apud Vos obscuram et ambiguam esse sinamus, no-
Pontifex dam-“tum Vobis esse volumus memoratam superius praxim pe-

«nitus reprobandum esse, eamdemque a Nobis per præsentes nat^{xim.} relatam pra-
 «Nostras in forma Brevis Literas reprobari, atque damnari,
 «tamenquam scandalosam et perniciosa, ac tam famæ prox-
 «morum, quam ipsi etiam Sacramento injuriosa, tendentem
 «que ad sacrosancti sigilli Sacramentalis violationem, atque
 «ab ejusdem Pœnitentie Sacramenti tantopere proficuo, et ne-
 «cessario usu fideles abalienantem. Eapropter, Venerabiles Fra- Episcoporum di-
 «tres, quamquam de pastorali vestra vigilantia nihil est quod ligentiam contra
 «dubitemus, Supremi tamen Officii quoque Nostri esse cen- eam excitat.
 «semus alacritatem ipsam vestram hac mentis Nostræ aper-
 «ta significatione, et Apostolicis insuper hortationibus nostris
 «intenius acuere, et excitare, ut pro se quisque vestrum op-
 «portuniорibus, quascumque prudentia suggesserit, initis ra-
 «tionibus, et efficacioribus quibusque juris remediis, quoad
 «opus fuerit, contra delinquentes Ministros adhibitis, noxiā
 «hujusmodi novitatem strenue insectemini, ac pene nascen-
 «tem opprimatis, neque patiamini traditis curæ vestræ ovi-
 «bus ibi offendiculum parari, ubi salus à Christo posita est,
 «ab eoque divinæ misericordiæ fonte illas averti, ac deter-
 «reri, ad quem ab eodem Redemptore nostro ad abluendas.
 «dealbandasque in sanguine suo animas amantisime invitân-
 «tur. Interea dum a zelo vestro ac prudentia luculentiora Nobis
 «certo pollicemur vestræ pietatis, et observantiæ argumenta,
 «Apostolicam Benedictionem cum uberrima cœlestium charis-
 «matum copia conjunctam Vobis, Venerabiles Fratres, ex animo
 «impertimus. Volumus autem, ut præsentiam transumptis, sive
 «exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subs-
 «criptis, et siglo personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ
 «munitis, eadem prorsus ubique fides adhibetur, quæ præ-
 «sentibus adhiberetur, et adhiberi posset, si forent exhibitæ vel
 «ostensæ.

«Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo
 «Piscatoris die VII mensis Junii MDCCXLVI. Pontificatus Nos-
 «tri anno quinto.

Cajetanus Amatus.

Has porro Nos Literas in forma Brevis tunc datas Confirmatio ea-
 iterum præsentibus Nostris confirmamus, et roboramus, rumdem Litera-
 easque ab omnibus et singulis fideliter, exacteque ob- rum.
 servari injungimus, atque præcipimus.

Statuentes insuper, ac decernentes, ut quicumque Et pœnæ in do-
 cuiusvis status, gradus, conditionis, dignitatis et ordi- centes oppositum,
 nis, etiam speciali, et individua, ad effectum, ut hisce male contradicentes,
 Nostris præsentibus comprehendatur, mentione et ex- interpretan-
 pressione digni, ausus in posterum fuerit docere lici- tes.
 tam esse hujusmodi praxim, prout ea in relato Nostro
 Brevi exponitur, ac reprobatur, vel scribere, aut loqui
 præsumpserit in ejusdem damnatae praxis defensionem;
 vel ea quæ in dicto Brevi contra eamdem praxim decreta

sunt, impugnare, aut in alienos sensus temere detor-
quere, seu interpretari, incidat ipso facto in excommu-
nicationem, a qua non possit, præterquam in articulo
mortis, ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente
vel auctoritate suffulto, nisi a Nobis, vel pro tempore
existente Romano Pontifice, absolvi.

Et in confessarios contrafactentes.

Et quia non modo cavendum est, ut, quæ sunt a Nobis in præinsertis Literis decreta, ab omni impugnatione, contradictione, pravaque interpretacione salvæ sint, et immunia, verum etiam ne quis in Sacramenti Pœnitentiæ administratione ab eorum omnimoda observantia unquam recedat; idcirco omnibus et singulis confessariis utriusque Cleri tam Sæcularis quam Regularis, quantumvis exempti, et quacumque speciali et expressa mentione alias fortasse nominandi, graviter et districte, divini interminatione judicii, atque in virtute sanctæ obedientiæ, prohibemus, ne, conformiter ad prædictam reprobatam praxim, pœnitentes, qui peccatum seu crimen aliquod, cuius socium, aut socios habuerint, ipsis in Tribunali Pœnitentiæ confitentur, interrogare præsumant de nomine socii, seu complicis, loco habitationis, vel aliis hujusmodi adjunctis, sive circumstantiis, expressionem magisque individuam ejusdem complicis manifestationem concernentibus; eidem pœnitenti, si manifestare renuerit, sacramentalem absolutionem denegando, alioquin noverint sese, ultra peccati lethalis incursum, suspensioni ab officio audiendarum confessionum, aliisque etiam gravioribus pœnis fore subjiciendos.

Ordo procedendi contra dictos delinquentes.

Tam docentes,
contradicentes,
male interpretan-
tes.

opiniones scandalosas, perniciosas, et uti tales a Sede Apostolica rejectas et condemnatas.

Similiter . . . procedi volumus ac statuimus contra confessarios quoque, ut supra, delinquentes, ac detes cum suspicione nomine complicis pœnitentem interrogantes, eidemque pœnitenti, nisi illud sibi manifestet, absolutionem negantes; dummodo tamen hujusmodi interrogandi, ac denegandi actus talibus circumstantiis conjunctus sit, ac convestitus, quæ sic agentem confessarium de adhæsione ad prædictam reprobatam praxim, tamquam ad licitam, vel alio quovis modo de prava credulitate suspectum reddant.

Itaque contra prædictos omnes. . . . Inquisitores. . . . prout in causis fidei, . . . diltere in Officio Inquisitionis judicandi genter inquirant et procedant. . . .

Quicumque vero alium quemlibet aliquo ex supradictis modis delinquisse cognoverint, eum . . . denunciare teneantur. . . . Verumtamen ab hujusmodi onere denunciandi . . . eximimus personam ipsam pœnitentem dum taxat in causa propria, id est in casu quod suum peccatum confitens, a confessario adigatur ad sibi manifestandum nomen complicis in eodem peccato: tunc enim pœnitentem hujusmodi ab obligatione eumdem confessarium denunciandi liberamus. Sed quando aliunde, quam ex propria, ut dictum est, confessione, noverit confessarium aliquo ex superius enumeratis . . . modis delinquisse, tunc eum et ipse denunciare ex ista aliunde habita notitia teneatur.

Quod si confessarii de complicis nomine perperam interrogantis, absolutionemque, ni sibi detegatur, dengantis actum contingat ejusmodi esse ut, quamvis impagine, prudens, et malus, simplex tamen quidam, et nudus ab Ordinariis. Confessarii vero contrafacentes absque dicta suspicione, judicandi et puniendi erunt actus fuerit, id est iis circumstantiis destitutus, quæ de prava credulitate, vel de mala adhæsione ad praxim in saepe dicto Nostro Brevi reprobatam, tamquam, ad licitam, eumdem confessarium suspectum reddat, tunc istiusmodi delictum, neque denunciationis oneri, neque Sancti Officii prædicti cognitioni subjectum erit, sed de illo cognoscere, atque in delinquentem confessarium, per suspensionem ab audiendis confessionibus, vel alias canonicas, et legitimas pœnas pro delicti modo animadvertere, ad locorum Ordinarios in sua cujusque Diœ-

cesi omnino spectabit.

Datum . . . . . quarto Nonas Junii 1746. (I).

La Constitucion APOSTOLICI MINISTERII, modificando la UBI PRIMUM que disponia, como se ve, que el confesor delincuente en la materia sobre que versan ambas, quedaba sujeto al Tribunal de la Inquisicion en el caso de ser sospechoso de mala doctrina, y al del Ordinario en el caso de obrar solo por imprudencia, y no por adhesion á la perniciosa practica de que se habla, manda, haciendo desaparecer esta diferencia de procedimiento, que dicho confesor sea denunciado en todo caso al Tribunal de la Inquisicion, al cual queda sujeto por el hecho. Asi se dispone en el párrafo 7.º que á continuacion se pone, y que es el unico estrictamente necesario al objeto.

Es excusado advertir que donde está suprimido el Tribunal de la Inquisicion, todas las causas, cuyo conocimiento le correspondia, pertenecen al respectivo Ordinario.

Exceptis pœnitentibus in causa §. 7. In primis itaque, exceptis dumtaxat perso-
propria, omnibusnis pœnitentium in causa propria, ut supra declara-
injungit ut confessum est, quas quidem justis ex causis ab omni denun-
carios quomodo cumque in præ- ciationis onere eximimus, et pro exemptis in tali casu
missis delinquentes, Officio Inqui- semper haberi decernimus, omnibus et singulis, qui
sitionis denun- Sacerdotem aliquem, sive sœcularem sive regularem,
cient.

quocumque alio modo, præterquam ex ipsa confessione a semetipsis apud eum peracta, cognoverint in administrando Pœnitentiæ Sacramento interrogasse pœnitentem de nomine complicis, eidemque indicare recusanti absolutionem denegasse, sive id fecisse intellexerint propter adhæsionem prædictæ reprobatae pra- xi, aliave de causa erroneæ opinionis suspicione in- gerente, sive id etiam per imprudentiam egisse, et per actum præfatis destitutum circumstantiis, prop-

(1) Contra la erronea opinion de los que decian que esta Constitucion y la «Suprema» que en ella se contiene, fueron dadas para los dominios de Portugal solamente, dió Benedicto XIV en 28 de Setiembre de 1746, otra que empieza *Ad eradicandum*, por la cual confirma dichas Constituciones, declarando á la vez que la perniciosa practica de que en ellas se habla, en si misma, y en todo tiempo y lugar debe tenerse por reprobada y condenada por autoridad Apostolica, y que por lo mismo las expresadas Constituciones obligan en todo el mundo.

ter quas, juxta præcedentem Constitutionem Nostram, prædicto Inquisitionis Officio esset denunciandus, et quibus deficientibus, juxta ipsius Constitutionis tenorem, ejus delicti cognitio ad Ordinarii Tribunal spectare debuisse, injungimus et mandamus, atque in virtute sanctæ obedientiæ, sub eisdem pœnis, quibus ad debitas aliorum delictorum denunciationes adstringuntur, præcipimus et jubemus, ut hujusmodi confessarium quocumque modo in præmissis delinquentem sæpe dicto Sanctæ Inquisitionis Officio . . . omnino deferant, et denuncient.

DECRETUM GENERALE

Sacra Rituum Congregatio expendens Processus sive Ordinaria sive Apostolica auctoritate pro Servorum Dei Beatiſcatione et Canonizatione extra Urbem conſectos gravem quandoque irregularitatē adnotare debuit in eo ſitam, quod personis certum officium in processu instruendo gerentibus, postquam illo fungi cooperunt, vicia data fuerit, perdurante adhuc sive Ordinaria sive etiam Apostolica ejusdem Causae inquisitione, officio primo dimiſſo, aliud diversae indolis assumendi et exercendi. Haec auten officiorum permutatio cum Juris regulis minime conſona videatur, eadem Sacra Congregatio in Ordinariis huius diei Comitiis ad Vaticanum habitis ad prædictum removendum abuſum et ſuspicionem quamlibet etiam levem in re tam gravis momenti prorsus eliminandam, *censuit prohibendum, si SSñō placuerit, ne deinceps in condendis quibusvis Procesibus tam Ordinariis, quam Apostolicis, ad eiusdem Servi Dei Causam pertinentibus, eadem persona diversis officiis ne successive quidem, utcumque priori expleto et dimisso, fungi possit sub pœna nullitatis.* Die 10 Decembris 1870.

Factaque de præmissis per me subscriptum Secretarium SSñō Domino Nostro Pio Pape IX. fideli relatione, Sanctitas Sua præfatam Sacræ Congregationis decisionem ratam habuit et confirmavit, eamque præsentis generali Decreto promulgarit et ab omnibus servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 ejusdem Mensis et Anni

C. EPISCOPUS OSTIEN. ET VELITERN. CARD. PATRIZI S. R. C. PRÆF.

Loco ♫ Signi

D. Bartolmí S. R. C. Secretarius.

TRIBUNAL ECCLÉSIÁSTICO DEL OBISPADO DE OSMA.

Hay varias personas, entre ellas algunos Párrocos, que ignorando, ó no entendiendo lo que se halla determinado en la tarifa del importe de las dispensas matrimoniales, y en la Instrucción para formar los expedientes de preces á Roma, dada con arreglo á la

práctica, desde tiempo antiguo establecida en esta Diócesis y conforme á lo dispuesto por el Derecho Canónico, y publicada en el BOLETIN ECLESIÁSTICO de este Obispado de 1.º de Enero de 1863, se extrañan al ver la diferencia del importe entre dispensas de unos mismos grados, y tal vez no falta quien, en su ignorancia, por no decir malicia, atribuye estas diferencias al Tribunal eclesiástico, y acaso á que este pueda tener alguna utilidad en que las dispensas importen mas ó menos, atreviéndose á propalar la injuriosa especie de que las dispensas se ajustan como una mercancía. En vista de esto parece necesario vindicar la honra del Tribunal, cuyos dependientes, así en este como en todos los demás asuntos de su incumbencia, se conducen con la mas estricta legalidad, dando un mentis á las malévolas insinuaciones de ciertos críticos, tan maliciosos como ignorantes.

No se trata de las dispensas que se piden en la forma ordinaria por parentescos de cognacion espiritual, ó de consanguinidad ó afinidad, cuyos grados sean desde el 4.º igual hasta el 2.º con 3.º inclusive, pues todas estas se hallan sujetas á la tarifa, y en todos los casos en que son unos mismos los parentescos, cuya dispensa se solicita el importe es exactamente igual segun está consignado en dicha tarifa para cada grado, aunque en el 2.º con 3.º de consanguinidad ó afinidad varía segun que la causa alegada sea de las llamadas primeras ó segundas. Pero tratándose de 2.º grado igual de consanguinidad ó afinidad, ó de cualquier otro grado mas próximo, por mas que en la tarifa haya señalada cantidad de su importe, téngase presente que este no es fijo, puesto que la cantidad señalada es para los que sean absolutamente pobres, debiendo crecer los gastos para los que tengan bienes á proporcion de la renta de estos. De aqui la razon por qué en estos casos es indispensable hacer informacion de bienes al tenor de lo mandado por el Papa Urbano VIII, pues á las preces hay que acompañar precisamente atestado en que conste el producto líquido anual, *deductis expensis et ære alieno*, de los bienes de los oradores y de sus padres, en cuya vista, y teniendo en consideracion el grado ó grados de parentesco, cuya dispensa se solicita, la Dataría Apostólica hace la componenda, y señala la cantidad que se ha de satisfacer en Roma por las diligencias de la dispensa. De lo dicho resulta que el Tribunal Eclesiástico no hace mas que transmitir á la Dataría el resultado de la informacion de bienes por medio del atestado, sin que tenga parte alguna en el señalamiento de la cantidad que importa la dispensa; y por consiguiente que el atribuir al Tribunal la diferencia del importe entre unas y otras dispensas, y suponer que se hacen ajustes acerca de la can-

tidad que por cada una ha de satisfacerse, es lo primero efecto de una crasa ignorancia, y lo segundo quizás de perversa malignidad.

Para mas clara inteligencia de esta materia conviene advertir que en los casos de que se trata, por lo mismo que no se sabe el importe de la dispensa hasta que viene el Breve de Roma, los interesados ofrecen depositar una cantidad, que en vista de las informaciones el Tribunal admite, ó la aumenta, con arreglo á lo prevenido en la Instrucción; pero el depósito de dicha cantidad, como la misma palabra lo indica, no es el importe, sino la garantía que se dá á la Agencia de Preces para la debida seguridad de esta oficina, la cual, una vez elevadas las Preces, es responsable del importe de las mismas que en Roma señalen, y de todos los demás gastos; y si todas estas sumas ascienden á una cantidad menor que la depositada, el remanente se devuelve á los interesados; pero si es mayor, tienen estos que abonar lo que falte, entregando al agente *el recargo* ó sea la diferencia que haya entre la cantidad depositada al embancar la dispensa y el mayor importe señalado á esta en la Dataría Apostólica. De todo esto pueden los interesados enterarse en cada caso particular, ú otras personas por ellos, dirigiéndose al Agente de Preces de la Diócesis, el cual dará toda clase de explicaciones á quien las pida, y les manifestará las listas de Roma, en las cuales vienen expresadas las cantidades respectivas.

Lo dicho acerca de las dispensas en que por la proximidad de los grados, es preciso acompañar á las preces el atestado de bienes, tiene exacta aplicación á las de los grados más remotos, cuando las dispensas se solicitan *in forma pauperum*, ó sea con rebaja de los derechos de tarifa.

No concluiremos sin advertir qué, si bien subsiste la tarifa para los parentescos desde el 4.º hasta el 2.º con 3.º inclusive, no sucede lo mismo respecto al 2.º igual y los otros más próximos; pues en estos, segun venimos observando hace mucho tiempo, el importe de los gastos es mucho menor, aun en los casos en que los oradores tienen bienes, que el señalado en la tarifa para los que son absolutamente pobres; lo cual sin duda es debido á una especial benignidad de la Santa Sede.

Lo que hemos creido conveniente publicar para conocimiento e instrucción de los Párrocos y demás encargados de la cura de almas, los cuales á su vez instruirán á todos los que hayan de acudir al Tribunal para entablar expedientes de dispensas.

Burgo de Osma 20 de Mayo de 1872.

Mariano Olmedo.

DIVISION DEL PROTESTANTISMO.

Hace formar una idea aproximada del fraccionamiento indefinido del protestantismo, que enerva sus fuerzas, y ha de ser causa de su muerte inevitable, como la de todas las herejias, la siguiente enumeracion de las principales sectas que bullen, se agitan y reciprocamiente se hostilizan en su seno.

Las doctrinas que constituyen sus simbolos se reflejan en los nombres sobrado ridiculos con que dichas sectas se apellidan. He-los aqui: anglicanos, colegianos, hacientes, lagrusiantes, indiferentes, multiplicantes, bramantes, cuákeros, shakers, sumpers, groanners, metodistas, Wesleyanos, Wifeldianos, milenarios, adamistas, racionalistas, generacionistas, sonhestistas, anabaptistas, adiaforistas, entusiastas, pneumaticos, brownistas, interimitas, menonites, hervoristas, calvinistas, bautistas, luterobautistas, universales-bautistas, menicenarios, sabbaritanos, puritanos, armenios, socinianos, zuinglianos, calonio-zuinglianos, osiandrianos, luterosoisiandrianos, stanerini-
nos, presbiterianos, anti-presbiterianos, luterozuinglianos, syneri-
tinianos, synergianos, ubiquistianos, pietistianos, bonakerianos,
versechorianos, latitudinarios, cesederianos, cameronianos, filisteos,
mariscalisnos, opkinsinianenses, necesarianos, edivarianos, priestli-
nos, relefcedrianos, burgerienses, antiburgerienses, beneanianos,
ambrosianos, moravios, monasterianos, antimonien-
ses, anomernios,
munsterianos, mamilarios, clancularios, grubenharios, staberios, ba-
cularios, nuperales, sanguinarios, confesonarios, trinitarios, anti-
trinitarios, convulsionarios, anti-convulsonarios, impecables, alegri-
nes, asperones, taciturnas, demoniacos, llorones, libres, concubi-
no,s apostólicos, espirituales, olleros, pastoricidas, conformistas, no-
conformistas, episcopales, misticos, concienzudos, socialistas, puseis-
tas, unionistas: total 110.

(Extracto de la obra inglesa: *Guia con objeto de alcanzar la verdad y la felicidad.*)

Que Babilonia! Por eso decia Bossuet (Historia de las variaciones de los protestantes): «La verdad no varía: el protestantismo varia; luego el protestantismo no es la verdad!